

POZDĚ, ALE PŘECE: V BUNDESTAGU PADLA PRAVDA O OČKOVÁNÍ

23.1.2026 - Tomáš Zítka | Strana svobodných občanů

„Nikdy nebylo cílem zabránit přenosu infekce,“ zaznělo v Bundestagu. „Je to největší zločin proti lidskosti v dějinách,“ prohlásila na půdě Evropského parlamentu Dr. Naomi Wolfová. Pravda o covidu se pomalu dere na světlo.

Krátce před Vánoci se v Německu odehrála událost, která u nás prošla bez povšimnutí, přestože má zásadní význam. V Bundestagu vznikla na popud strany AfD vyšetřovací komise k pandemii covidu-19. Před poslance byli předvoláni nejvyšší političtí představitelé odpovědní za tehdejší rozhodnutí.

Mezi nimi i tehdejší ministr zdravotnictví Jens Spahn, dnes předseda poslaneckého klubu CDU. A po dlouhém vykrucování zaznělo přiznání, které boří celý základ covidové propagandy:

„Pokud jde o ochranu před infekcí po očkování, bylo vždy jasné, a mimochodem také definováno WHO, že cílem výzkumu a nákupu vakcín je mít vakcínu, která chrání před těžkým průběhem onemocnění. Cílem vývoje vakcíny, a to ani ze strany WHO, nikdy nebylo zajistit ochranu před infekcí vůči třetím osobám.“

Jinými slovy: odpovědní politici a úřady od začátku věděli, že očkování nemůže zastavit šíření viru. A právě na lži o „zastavení pandemie“ byl postaven celý nátlak na očkování. Pokud očkovaný člověk nemohl zabránit nákaze, neexistoval žádný legitimní důvod kohokoli nutit pod hrozbou ztráty práce, vzdělání či základních práv.

Ještě horší důsledek měla lež o „bezinfekčnosti“ očkovaných. Lidé uvěřili, že nikoho neohrožují, chovali se podle toho – a virus se šířil dál. Často právě k těm nejzranitelnějším, zejména seniorům.

Současně byli k experimentálním mRNA injekcím tlačeni mladí lidé, pro které covid nepředstavoval významné riziko. O to větší riziko ale představovala nová technologie, jejíž dlouhodobé účinky nebyly známy. Mnozí si následky nesou dodnes a někteří za ně dokonce zcela zbytečně zaplatili životem.

Dnes už navíc existují odborné metody, jak v řadě případů rozlišit, zda člověk zemřel na covid, na následky mRNA očkování, nebo z jiné příčiny. Popsány jsou v histopatologickém atlasu „Geimpft – gestorben“, který vychází z práce německých patologů prof. Burkhardta, prof. Langa a Dr. Krügerové. Publikace dokumentuje desítky případů, u nichž autoři vyhodnotili souvislost mezi očkováním a úmrtím jako vysoce pravděpodobné či téměř jisté.

V úvodu knihy je napsáno: *„Při očkování proti coroně se injikuje genový kód ve formě mRNA, který nutí zdravé buňky našeho těla vyrábět jako antigen protein viru SARS-CoV-2. To má za důsledek, že imunitní systém považuje omylem tyto vlastní buňky za virus, napadá je a ničí. Symptomy onemocnění se liší podle orgánů, kde jsou buňky ničeny. Vzhledem k tomu, že programování mRNA je možné nalézat v nejrůznějších buňkách našeho těla, odehrávají se nežádoucí komplikace těchto injekcí ve všech orgánech. Toto coronové očkování způsobuje autoimunitní onemocnění, které v této formě nebylo doposud známé. Proto jsou i symptomy v medicíně nové, proto nejsou zkušenosti ani s diagnostikou, ani s terapií. Bohužel existuje i značná neochota lékařů, se o tyto nové fenomény zajímat.“*

Patologové identifikovali postižení následkem mRNA vakcíny u srdce, sleziny, jater, mozku, plic, štítné žlázy, nadledvinek, ledvin, močového měchýře, varlat, prostaty, periferních nervů a kosterní svaloviny. V učebnici vše pečlivě zdokumentovali a objasnili.

V českém veřejném prostoru se o těchto zjištěních téměř nemluví. Politici, většina lékařů i mainstreamová média mlčí. Informace se k nám proto nedostávají od odpovědných institucí, ale pouze díky aktivitám jednotlivců jako je Robin Čumpelík a MUDr. Aleš Novotný, kteří na platformě Inovace republiky dělají rozhovory s německými lékaři a vydávají jejich knihy (více o patologických nálezech ZDE). Aktuálně také domlouvají přednášku Dr. Ute Krüger u nás v České republice plánovanou na začátek jara letošního roku.

Ignorování zločinů ale znamená jejich normalizaci. Tím, že se pandemické excesy nikdy veřejně nepojmenovaly a nevyšetřily, staly se precedentem. Pokud nechceme jejich důsledky nést ještě další generace, je nutné se k pandemii vrátit a pojmenovat, co se skutečně stalo. Následující text proto pojmenuje to nejhorší z covidové éry: mRNA vakcíny.

LEŽ O ZASTAVENÍ PŘENOSU V PŘÍMÉM ROZPORU S VĚDOU

Abychom pochopili, proč očkování proti covidu nemohlo zabránit šíření viru, je nutné připomenout základní fakta z imunologie.

První obrannou linií lidského těla proti virům je tzv. vrozená, nespecifická imunita. Ta funguje především na sliznicích dýchacích cest – v nose a ústech. Právě zde se nachází hlen, mikrovlásky a další ochranné mechanismy, které zachytávají a odstraňují viry ještě dříve, než se dostanou do buněk. Tato obrana reaguje velmi rychle, v řádu minut.

Stav této přirozené bariéry přitom výrazně ovlivňuje životní styl. Pohyb, pobyt venku, hluboké dýchání a celková fyzická aktivita ji posilují. Naopak dlouhodobé zavření doma, omezení pohybu a zakrývání úst a nosu vedou k jejímu oslabení, a tím i ke zvýšené náchylnosti k infekci.

Respirační viry, mezi něž patří i SARS-CoV-2, vstupují do těla právě přes sliznice dýchacích cest. Pokud zde narazí na funkční vrozenou imunitu, jsou zastaveny. Pokud tuto bariéru překonají, může dojít k onemocnění.

A zde je klíčový bod, který byl během pandemie systematicky zamlčován: očkování na sliznicích nepůsobí. Vakcíny podporují tzv. získanou imunitu, tedy tvorbu specifických protilátek v krvi, ale nemohou zabránit tomu, aby se virus dostal na sliznice a byl dále přenášen.

Z tohoto důvodu očkování proti respiračním onemocněním, jako je chřipka, rýma nebo covid, z principu nemůže zabránit přenosu viru mezi lidmi. Tento fakt je základním poznatkem imunologie a virologie.

Virologové jej znali. Stejně tak jej musela znát většina lékařské obce. Přesto bylo očkování veřejnosti vnucováno pod záminkou, že zastaví šíření nákazy – což bylo tvrzení v přímém rozporu s tím, jak lidský imunitní systém skutečně funguje.

MANTRA KOLEKTIVNÍ IMUNITY: SLIB, KTERÝ NEMOHL

FUNGOVAT

Dalším často opakovaným tvrzením, zejména na začátku pandemie, bylo, že plošné očkování povede ke vzniku kolektivní imunity a tím i k vymýcení viru. Ani to však nemohla být pravda a virologové to museli vědět.

Zaprvé proto, že covid-19 patří mezi tzv. zoonózy, tedy infekce, které se přenášejí nejen mezi lidmi, ale i mezi lidmi a zvířaty. Takové nemoci nelze eradikovat (zcela vymýtit), protože virus má trvalý přirozený rezervoár ve zvířecí populaci. Na rozdíl od nemocí, jako je dětská obrna nebo záškrť, proto nemůže být covid nikdy „vymýcen“.

Zadruhé platí základní epidemiologické pravidlo: vymýtit lze pouze onemocnění, která se projevují příznaky. Pokud velká část nakažených žádné příznaky nemá, nemoc se šíří skrytě a nelze ji plošně zachytit ani zastavit. Covid-19 má vysoký podíl bezpříznakových průběhů, což samo o sobě znemožňuje jeho eradikaci.

A zatřetí: i když očkování nebo prodělání nemoci aktivuje získanou imunitu, u respiračních virů tato ochrana nebývá dlouhodobá. Viry, jako je chřipka nebo SARS-CoV-2, rychle mutují, takže imunita vůči jedné variantě poskytuje jen omezenou ochranu proti dalším. Právě proto nebyla nikdy vymýcena ani sezónní chřipka a ze stejného důvodu nemohla vzniknout kolektivní imunita ani u covidu.

Tvrzení, že plošné očkování povede ke kolektivní imunitě a zastaví pandemii, tak nebylo realistickým cílem, ale spíše politickým sloganem, který neměl oporu ve vědeckých faktech.

UNIKUM DOBY COVIDOVÉ: OČKOVÁNÍ UPROSTŘED EPIDEMIE

Očkování proti covidu-19 bylo veřejnosti prezentováno jako ochrana před těžkým průběhem onemocnění. Za určitých okolností to může být částečně pravda, rozhodně však ne v tak absolutní podobě, jak ji líčila oficiální kampaň. Hlavní problém spočíval v načasování a četnosti očkování, nikoli pouze v samotné myšlence vakcinace.

Abychom tomu porozuměli, je nutné krátce vysvětlit jeden základní princip fungování imunitního systému.

Pokud je organismus opakovaně a pozvolna vystavován malým dávkám určité látky – například alergenu – může dojít k tzv. desenzibilizaci, tedy k útlumu imunitní reakce. Tento princip se cíleně využívá například při léčbě pylových alergií, kdy je cílem, aby imunitní systém přestal na daný podnět reagovat přehnaně.

Jenže stejný mechanismus může nastat i nezáměrně a ke škodě, pokud je aplikován v nevhodném kontextu. Zatímco u alergie chceme, aby si organismus podnětu „nevšímal“, u virové infekce je cílem přesný opak, tedy aby imunitní systém virus včas rozpoznal a aktivně proti němu zasáhl.

Právě proto se v imunologii dlouhodobě dbalo na to, neočkovat proti probíhající infekci a dodržovat dostatečné časové rozestupy mezi posilujícími dávkami. Příliš časté vystavování imunitního systému antigenu, zejména v době probíhající infekce, může vést k aktivaci tzv. regulačních T-lymfocytů, jejichž úkolem je imunitní reakci tlumit. Výsledkem pak nemusí být posílení obrany, ale naopak její oslabení. Tento stav lze zjednodušeně označit jako přehnané očkování.

Pokud se očkování provádí během infekční vlny nebo se opakuje v krátkých intervalech, může podle imunologických poznatků snižovat celkovou odolnost organismu, zvyšovat náchylnost k dalším infekcím a u části populace i zvyšovat riziko komplikovaného průběhu onemocnění. I proto se v období po pandemii objevovaly zprávy o závažných průbězích covidu téměř výhradně u očkovaných osob – což je jev, který by za běžných okolností zasluhoval důkladné odborné vyhodnocení.

EXPERIMENT S IMUNITNÍM SYSTÉMEM CELÉ POPULACE

Imunitní systém může na podněty reagovat dvěma extrémů. Pokud je organismus vystavován častým nízkým dávkám antigenu, může dojít k tzv. desenzibilizaci, tedy k utlumení imunitní reakce. Tento princip se cíleně využívá například u léčby alergií. Ve špatném kontextu však může vést k oslabení obranyschopnosti.

Na opačném konci spektra stojí přehnaně silná imunitní reakce. Zdravá imunita likviduje patogeny, aniž by poškozovala vlastní tkáň. Pokud je ale reakce nadměrná, může se obrátit proti vlastnímu tělu. Právě na tomto principu vzniká řada alergií a autoimunitních onemocnění, jako je astma, záněty střev či autoimunitní postižení srdce.

A právě zde se dostáváme k zásadní odlišnosti mRNA vakcín oproti klasickému očkování.

Tradiční vakcíny dodávají tělu přesně definovanou dávku antigenu, která imunitní systém stimuluje po omezenou dobu. Naproti tomu mRNA vakcíny fungují jinak: neobsahují hotový antigen, ale instrukci, podle níž mají buňky vlastního těla antigen (v případě covidu tzv. spike protein) samy vyrábět.

Zjednodušeně řečeno: místo jednorázového podnětu se z organismu stává dočasná výrobní virového proteinu. Problém je, že nikdo přesně neví, jak dlouho a v jakém rozsahu tato výroba u jednotlivých lidí probíhá.

Původně se tvrdilo, že mRNA zůstává v místě vpichu. Pozdější zjištění však ukázala, že lipidové nanočástice se mohou šířit organismem a být zachyceny i v dobře prokrvených orgánech, jako jsou srdce, játra či ledviny. V takovém případě mohou i buňky těchto orgánů začít vytvářet spike protein, což představuje další závažný problém.

To otevírá legitimní otázku, zda u citlivějších jedinců nemůže dojít k nadměrné nebo dlouhodobé stimulaci imunitního systému. Odpověď zní ano, takový mechanismus může u části populace vést buď k oslabení imunity, nebo naopak k rozvoji autoimunitních reakcí.

Jinými slovy: tělo se může dostat do stavu, kdy se samo opakovaně stimuluje, aniž by bylo možné proces jednoduše „vypnout“. Důsledky pak mohou být dvojí – buď utlumení obrany proti infekcím, nebo přehnaná reakce namířená proti vlastním tkáním.

Proto mnozí odborníci označují mRNA očkování spíše za formu genové manipulace, protože mění chování buněk vlastního těla.

V tomto kontextu stojí za pozornost i skutečnost, že americké CDC (Centrum pro kontrolu nemocí) během vakcinační kampaně změnilo definici vakcíny. Původní vymezení, které hovořilo o ochraně před onemocněním, bylo nahrazeno obecnější formulací o „stimulaci imunitní reakce“. Takto široce pojatou definici by však bylo možné vztáhnout na celou řadu běžných podnětů, které s očkováním nemají nic společného, jako například kontakt s domácími mazlíčky nebo špinavou klávesnicí u počítače.

Důvodné obavy, že opakované posilující dávky mohou u části populace vést k nadlimitní zátěži imunitního systému a k rozvoji autoimunitních potíží, proto nelze jednoduše odmávnout. Přesto se zdá, že seriózní a nezávislé vyhodnocení těchto rizik zůstává na okraji zájmu odpovědných institucí.

PFIZER PAPERS: SVĚDECTVÍ, KTERÉ ZAZNĚLO VE VÝBORU EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Na serveru bezpressu.news je k dispozici vystoupení americké novinářky a spisovatelky Dr. Naomi Wolfové (ke zhlédnutí ZDE), které 8. září 2025 přednesla před europoslanci v rámci jednání Evropského výboru k dokumentům společnosti Pfizer, známým jako Pfizer Papers. Tyto dokumenty byly firmou Pfizer zveřejněny na základě soudního rozhodnutí.

Ve svém projevu Dr. Wolfová uvedla, že podle její interpretace dokumentů Pfizer i některé státní zdravotnické instituce věděly o závažných vedlejších účincích vakcín, včetně dopadů na reprodukční zdraví, přesto pokračovaly v plošném očkování veřejnosti.

Podle jejích slov z dokumentů vyplývá, že společnost Pfizer již krátce po zahájení očkovací kampaně věděla, že vakcíny nezabraňují šíření covidu, což znamená, že následná povinná opatření byla založena na lži.

Dr. Wolfová dále upozornila, že z interních materiálů společnosti Pfizer vyplývá, že společnost si byla vědoma toho, že spike protein, mRNA lipidové nanočástice a další cizorodé látky nejsou omezeny pouze na místo vpichu, ale během krátké doby se mohou šířit do různých orgánů v těle, včetně srdce, jater, sleziny či reprodukčních orgánů.

Ve vystoupení zazněla také tvrzení o vysokém výskytu nežádoucích účinků, jako jsou bolesti svalů, kloubů a šlach, zánětlivé reakce, poškození srdce, poruchy srážlivosti krve, neurologické obtíže, demence, epilepsie, různé formy autoimunitních onemocnění a paradoxně jedním z nejčastějších vedlejších účinků bylo onemocnění covid. Dr. Wolfová opakovaně zdůraznila, že podle jejího názoru tyto informace byly společnosti Pfizer známy.

Zvláštní pozornost věnovala také otázce reprodukčního zdraví. Odkazovala přitom na analýzy dat z různých zemí, které podle ní naznačují výrazný pokles porodnosti v očkovanych populacích. Dr. Wolfová doslova řekla:

„Takže první injekce se hromadí ve vaječnících, druhá injekce se více hromadí ve vaječnících. Naši odborníci nenašli žádný mechanismus, kterým by tento materiál opustil tělo, ať už mužské nebo ženské. Takže při prvním boosteru už lidé hlásí – když dělají chirurgické zákroky u očkovanych žen – že jsou zcela zablokované vaječníky, stejně jako další druhy poškození. Společnost Pfizer to věděla!“

„Očkované národy přišly o 13 až 20 %, o toto množství se snížil počet narozených dětí. A vypočítal, že v Evropě chybí milion dětí. (...) O lipidových nanočásticích se ví, že poškozují lidskou plodnost už od roku 2017, a oni se je přesto rozhodli použít.“

*„Naše orgány veřejného zdraví věděly, naši zvolení úředníci věděli, farmaceutický úřad FDA věděl, že došlo ke spolčení na nejvyšších úrovních, aby se to stalo. **Byla bych ráda, kdyby to byla nehoda nebo chamtivost společností. Ale není tomu tak. Je to masová vražda!**“*

*„A opět, říkám to hluboce vědomě, jako Židovka, jako vnučka Rosy a Josepha Wolfa a všech jejich ztracených bratrů a sester, **je to největší zločin proti lidskosti v zaznamenaných dějinách, už jenom číselně, protože to bylo vpraveno miliardám lidí!**“*

SVOBODA INFORMACÍ JAKO POSLEDNÍ POJISTKA DEMOKRACIE

Dr. Naomi Wolfovou uvedla německá europoslankyně Christine Andersonová, která ve svém vystoupení upozornila na skutečnost, že celá kauza známá jako Pfizer Papers se dostala na veřejnost po vleklých soudních peripetiích pouze díky zákonu o svobodném přístupu k informacím.

Andersonová tuto skutečnost dala do souvislosti se situací v Německu, kde se v dubnu 2025 objevily snahy výrazně omezit nebo zrušit zákon o svobodě informací. Právě možnost nahlížet do oficiálních dokumentů považuje za klíčovou pojistku proti zneužívání moci.

Andersonová k tomu dodala: *„Během prvních sedmi měsíců zavedení injekce mRNA se vyskytlo 20x více závažných nežádoucích účinků a bylo hlášeno 23x více úmrtí než u všech ostatních vakcín dohromady od doby, kdy byly zavedeny v 70. letech.“*

Na její vystoupení navázala Dr. Naomi Wolfová, která téma posunula od přístupu k informacím ke svobodě slova. Popsala, jak byla po zveřejňování informací o reprodukčním zdraví žen v souvislosti s mRNA vakcinací postupně odstraněna z hlavních sociálních sítí a profesně marginalizována.

„Ze dne na den jsem byla odstraněna z X, v té době Twitteru, z Facebooku a YouTube. Můj život se změnil po celém světě, což je zajímavé. (...) Přes noc mi všechny velké zpravodajské stránky, které mě 40 let publikovaly a doporučovaly, zavřely dveře a já byla doslova bez hlasu.“

„Varovný signál, který měly ženy na celém světě právo dostávat o svém vlastním těle a reprodukčním zdraví, byl záměrně umlčen. Později jsem (...) zjistila, že to byli lidé, které jsem volila. Bidenova administrativa, zejména vedoucí lidé v CDC, Census Bureau a dalších agentur, včetně orgánů činných v trestním řízení. Spolčili se, aby vyvíjely nátlak na Twitter a Facebook a další sociální sítě s cílem umlčet můj tweet a zdiskreditovat mě. A bylo velmi děsivé zjištění, že vás nejmocnější vláda na světě vyčlenila.“

TWITTER FILES #10 - DOBA COVIDOVÁ: KDYŽ FAKTA NEVYHOVOVALA POLITICE

Nyní se na chvíli odchylme od kauzy Pfizer Papers ke kauze Twitter Files, která s pandemií úzce souvisí. Jednotlivým částem této aféry jsem se věnoval již v dřívějších textech, (ZDE a ZDE), proto zde nebudu celý případ znovu vysvětlovat. Dosud jsem se však podrobně nezabýval složkami Twitter Files č. 10 a č. 19, které se přímo týkají období covidu.

V desáté sadě dokumentů Twitter Filles, které analyzoval novinář David Zweig, je detailně popsána cenzura během pandemie, oficiálně ospravedlňovaná „bojem proti dezinformacím“. Z odtajněných materiálů podle něj vyplývá, že jak administrativa Donalda Trumpa, tak později administrativa Joea Bidena vyvíjely tlak na technologické společnosti a sociální sítě (Twitter, Google, Facebook, Microsoft a další), aby „moderovaly“ obsah týkající se covidu.

Twitter tomuto tlaku podle dokumentů vyhověl. Začal omezovat i pravdivé informace, pokud nebyly v souladu s oficiálním politickým narativem. Cílem nebylo hledání pravdy, ale usměrnění veřejné debaty.

Platforma se aktivně snažila diskreditovat odborníky, kteří zpochybňovali oficiální stanoviska, a omezovala i běžné uživatele, pokud jejich příspěvky vybočovaly z vládní linie. Mezi cenzurovaným obsahem se přitom objevovaly i příspěvky, které pouze citovaly oficiální data amerického Centra pro

kontrolu a prevenci nemocí (CDC).

Šéfka oddělení veřejné politiky Twitteru Lauren Culbertsonová v roce 2022 popsala schůzky s představiteli Bílého domu, během nichž byli podle jejích slov „velmi rozzlobení“, pokud platforma nepostupovala dostatečně tvrdě. Administrativa prezidenta Bidena podle těchto svědectví opakovaně tlačila na razantnější mazání účtů.

Z těchto zjištění lze pochopit, proč pandemie vedla k tak hlubokému rozkolu ve společnosti. Cenzura lékařů a vědců, kteří si dovolili nesouhlasit s oficiální propagandou, odstranila z veřejného prostoru názorovou vyváženost. Jednostranný výklad reality pak logicky vyvolával agresi vůči těm, kteří hledali informace jinde – často v alternativních médiích.

Znepokojivé je i to, kdo o cenzuře rozhodoval. Podle Twitter Files byla velká část moderace svěřena algoritmům založeným na umělé inteligenci nebo outsourcovaným pracovníkům bez odborné kvalifikace, například na Filipínách. Tito lidé pomocí předem připravených „rozhodovacích stromů“ určovali, co je pravda a co dezinformace.

Jinými slovy: o odborných názorech lékařů a profesorů často nerozhodoval jiný odborník, ale automat nebo neškolený pracovník, řídicí se mechanickým manuálem.

Ještě problematičtější je skutečnost, že vstupní pravidla pro tyto algoritmy neurčovali vědci, ale manažeři sociálních sítí, kteří se během pandemie řídili aktuálním vládním narativem. Názory, jež se od něj odchylovaly, byly automaticky označovány za dezinformace a jejich autoři umlčováni.

S odstupem času pak nepřekvapí, že mnohé umlčované názory odborníků se ukázaly jako správné, zatímco oficiální vládní stanoviska, šířená mainstreamovými médii, se ukázala jako mylná.

TWITTER FILES#19 - VIRALITY PROJECT: AKADEMICKÁ CENZURA PANDEMIE COVID

K tématu cenzury během pandemie se později vrátil také novinář Matt Taibbi v devatenácté sadě dokumentů Twitter Files. Tentokrát se zaměřil na projekt Virality Project – společnou iniciativu vládních agentur a Stanfordské univerzity, jejímž cílem bylo monitorovat a potlačovat informace o covidu na sociálních sítích.

Podle Taibbiho Virality Project analyzoval obsah ve velkém měřítku napříč hlavními technologickými platformami. Neomezoval se přitom pouze na nepravdivé informace, ale vědomě se zaměřoval i na pravdivý obsah a legitimní politické názory, pokud nebyly v souladu s oficiálními postoji.

Taibbi k tomu uvádí: *„Virality Project zkoumal obsah v masovém měřítku pro Twitter, Google/YouTube, Facebook/Instagram, Medium, TikTok a Pinterest. Vědomě se zaměřoval na skutečný materiál a legitimní politické názory, přičemž byl často sám o sobě fakticky nesprávný. (...) Vláda, akademická obec a oligopol korporátních aktérů se rychle zorganizovaly v jednotném úsilí o kontrolu politických sdělení. (...) Tento projekt urychlil vývoj digitální cenzury a posunul ji od posuzování pravdy a nepravdy k novému, otevřeně politickému modelu, zaměřenému na prosazování narativu na úkor faktů.“*

Z pohledu těchto zjištění je zřejmé, že to, nad čím se pozastavovala Dr. Naomi Wolfová a co sama osobně zažila, nebyla náhoda ani ojedinělý exces. Šlo o systematický proces, do něhož byly zapojeny státní instituce, akademická pracoviště i technologické platformy.

Tento mechanismus bývá označován jako cenzurně-průmyslový komplex – struktura, která v době

pandemie postihla tisíce odborníků, lékařů i běžných občanů, kteří se odvážili zpochybnit oficiální vládní narativ o bezpečném a nezbytném mRNA „očkování“.

O CENZUŘE Z POHLEDU DR. WOLFOVÉ

Dr. Naomi Wolfová se ve svém vystoupení také věnovala stavu žurnalistiky a svobody slova v Evropě a Velké Británii. Uvedla:

„Žurnalistika v Evropě a Británii je v katastrofálním stavu. Je obtížné se dostat k pravdě a ještě obtížnější ji publikovat. V mnoha oblastech jste cenzurováni, pokud zveřejníte pravdu. Je velmi těžké se živit publikováním pravdy a téměř nemožné propojit odhalování pravdy se spravedlností.“

Jako konkrétní příklad uvedla situaci ve Velké Británii, kde svědčila ve prospěch novináře Marka Steyna, jenž přišel o svůj pořad na stanici GB News poté, co ve vysílání zazněly informace o dopadech mRNA vakcinace.

„Ofcom, tedy kvazivládní mediální regulátor, jeho pořad zrušil. Neřekli: ‚Mýlil jste se‘ nebo ‚Udělali jste chybu‘. Řekli pouze: ‚Tohle rozčiluje lidi.‘ Takže můžete říkat pravdu a přesto vám mohou zničit kariéru.“

Podle Wolfové je přitom paradoxní, že právě Velká Británie, která historicky formovala principy svobody slova, dnes podle ní selhává v jejich ochraně.

„Nemluvím tu jen o zpackané injekci. Mluvím o samotné podstatě svobody v Evropě. Covid je pouze jedním ze symbolů hlubšího problému.“

Řešení podle ní spočívá v návratu k demokratické odpovědnosti a suverenitě národních států:

„Odpovědí je, aby si národy znovu zachovaly vlastní suverenitu, vlastní zákony a vlastní odpovědnost vůči občanům a nenechaly si ji vysát nadnárodními strukturami, které lidé nevolí a nemohou ovlivnit.“

V závěru vystoupení položila Dr. Wolfová otázku, která se přímo dotýká Evropské komise:

„Kdo dostal mandát? Byli to lidé a vy máte právo je předvolat. Máte právo je vidět. Takže co brání Evropanům vidět, co je v těch textech?“

Na její slova následně reagovala europoslankyně Christine Andersonová, která ve svém vystoupení ukázala prstem na předsedkyni Evropské komise Ursulu von der Leyenovou. Doslova uvedla:

„To by byla naše opovrženíhodná Ursula von der Leyenová, která je zkorumpovaná až do morku kostí své bytosti. Tyto texty prostě odmítá vydat. Byla napomínána řadou autorit, ať už ať už šlo o ombudsmana nebo další představitelé parlamentu. Nyní dokonce existuje soudní rozhodnutí, podle něhož porušila smlouvy EU, když odmítla tyto texty poskytnout.“

EVROPSKÁ UNIE: KDYŽ SE SYSTÉM BRÁNÍ KONTROLE

Za pozornost stojí i okruh osob, z nichž předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová během pandemie čerpala odborné poradenství. Mezi nimi byl například Peter Piot, který je od roku 2009 Senior Fellow v Nadaci Billa a Melindy Gatesových.

Současně nelze přehlédnout profesní dráhu jejího manžela Heika von der Leyena, jenž se v roce

2020 stal medicínským ředitelem amerického koncernu Orgenesis, zaměřeného na výzkum a vývoj mRNA technologií. Tuto pozici získal krátce poté, co Evropská komise vedená Ursulou von der Leyenovou uzavřela se společností Pfizer mimořádně rozsáhlé smlouvy na dodávky vakcín proti covidu-19.

V době, kdy veřejným prostorem dominovala kampaň „udělejme tečku za pandemií“ a jakékoli pochybnosti byly automaticky označovány za dezinformace, objednala Evropská komise přibližně dvě miliardy dávek vakcín, tedy více než čtyři dávky na každého obyvatele EU. Tento objem byl následně dále navyšován a podle dostupných údajů dosáhl přibližně 4,2 miliardy dávek, *což odpovídá více než devíti dávkám na jednoho obyvatele Unie. Navzdory klesajícímu zájmu veřejnosti a silícím debatám o vedlejších účincích byly nové kontrakty uzavírány i v roce 2025.*

Nákupy vakcín byly vyjednávány mimo jiné prostřednictvím textových zpráv a smluv, jejichž podstatná část zůstala začerněna. Evropská komise se jejich plnému zveřejnění dlouhodobě brání. Důsledky těchto závazků však nesou členské státy. Česká republika je povinna odebrat přibližně 40 milionů dávek v hodnotě zhruba 18 miliard korun. Do března 2025 bylo v Česku zlikvidováno asi 17 milionů nevyužitých dávek za 7,5 miliardy korun – a je zřejmé, že značná část zbytku skončí stejně.

Navzdory těmto skutečnostem byla Ursula von der Leyenová v červenci 2024 znovu zvolena předsedkyní Evropské komise, a to výraznou většinou hlasů Evropského parlamentu. Její kandidaturu v Evropské radě podpořil rovněž tehdejší český premiér Petr Fiala, který své rozhodnutí veřejně zdůvodnil osobní důvěrou v její vedení. Zjevně mu nevadilo, že v té době čelila hned dvěma soudním sporům kvůli nákupu vakcín a že se případem zabývá Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO).

EPPO je sice formálně označován za nezávislý orgán, ve skutečnosti však čerpá financování i IT podporu přímo z rozpočtu Evropské unie. Předsedkyně Evropské komise má navíc pravomoc jmenovat a za určitých okolností i odvolat jeho nejvyšší vedení.

Do tohoto obrazu zapadá i příběh belgického aktivisty Frédérica Baldana. Ten v roce 2023 podal trestní oznámení na Ursulu von der Leyenovou kvůli neprůhlednému vyjednávání s firmou Pfizer o zakázkách v hodnotě přibližně 35 miliard eur. Krátce poté, co oznámil snahu o její suspendování, byl vyškrtnut z Rejstříku transparentnosti EU. Následně mu banky bez věcného vysvětlení začaly rušit účty – nejen jeho, ale i jeho manželky a dokonce pětiletého syna. Ze dne na den se tak ocitl bez přístupu ke svým vlastním penězům.

Jak Baldanovi popsal insider z bankovního prostředí, jednorázová spolupráce bank s bezpečnostními složkami je běžná. Zásadní problém nastává ve chvíli, kdy je po bance požadován dlouhodobý dohled nad klientem. Z platebních dat lze totiž velmi přesně rekonstruovat pohyb člověka – jeho cesty, pobyty i kontakty. V takové situaci je pro banku často jednodušší klienta „odstříhnout“. Není bez zajímavosti, že k těmto krokům došlo krátce poté, co Ursula von der Leyenová oznámila záměr vytvořit nadnárodní zpravodajskou službu EU podřízenou Evropské komisi.

Baldan přitom nebyl žádný okrajový „konspirátor“. Během pandemie se účastnil odborných konferencí, kde vystupovali piloti a letušky nuceně k očkování kvůli digitálnímu covid-certifikátu EU. Svědectví, která tam zaznívala, byla šokující: srdeční příhody, infarkty, náhlé výpadky paměti, dokonce případ částečné paralýzy během letu. Jedna z letušek popsala předčasný nástup menopauzy. To vše u lidí, kteří byli před očkováním zdraví.

Zásadní moment přišel v létě 2022 na slyšení v Evropském parlamentu. Generální ředitel Pfizeru Albert Bourla se nedostavil a vyslal svou podřízenou Janine Smallovou. Na otázku nizozemského europoslance Roba Roose, zda Pfizer testoval, jestli vakcína zabraňuje přenosu viru, odpověděla bez vytáček: „Samozřejmě že ne.“ Přesto byl celý systém povinného očkování, covidových pasů a

masivního společenského nátlaku postaven právě na opačném tvrzení.

Plná, neredigovaná dokumentace k těmto nákupům z peněz daňových poplatníků nebyla dosud zveřejněna. Místo toho Evropská unie prosadila legislativní rámce DSA (Digital Services Act) a EMFA (European Media Freedom Act), které zavádějí nový systém dohledu nad digitálními platformami a médii. Tyto předpisy již neposuzují pouze legálnost obsahu, ale také jeho potenciál představovat tzv. „systémové riziko“.

Pokud stojí v čele systému osoba označovaná za „zkorumpovanou až do morku kostí“ a samotný systém je nastaven tak, že tuto osobu udržuje u moci namísto toho, aby se od ní očistil, pak nejde o selhání jednotlivce, ale o systémový problém. Kritika korupce systému vystavěného na korupci se pak ze své podstaty stává systémovým rizikem.

Jsme svědky trendu, kdy stát stále více zasahuje do soukromí občanů s odůvodněním, že transparentnost je cenou za bezpečí. Současně však přijímá opatření, která omezují transparentnost moci samotné. Právě v tomto rozporu se svobodný systém postupně posouvá směrem k autoritářství.

Publikováno dne 13.01.2026 na webu PARLAMENTNÍ LISTY pod názvem: „Pozdě, ale přece: V Bundestagu padla pravda o očkování“

Použité zdroje:

Burkhardt A., Lang W., Krüger U.: Geimpft – gestorben, Histo-Atlas Verlag (ISBN 978-9-08352-594-5), 2023

Frank G.: Zločin v režii státu, Bodyart Press (ISBN: 978-80-88615-22-4), edice IR, 2024

Šichtařová M., Zítka T.: Na prahu nové CIVILIZACE, souhrnná zpráva o stavu světa, Next Finance (ISBN 978-80-908559-4-6), 2025

<https://www.youtube.com/watch?v=dmqAe59IT8M&t=465s>

<https://www.youtube.com/watch?v=mckIkfuYxVI&t=2s>

<https://platforma.inovacerepubliky.cz/blog/2025/04/150-patologicke-nalezy>

<https://www.radioprostor.cz/clanek/viry-a-bakterie-nas-tisice-let-zoceluji-lidsky-organismus-je-priprav-en-bat-se-a-bojovat-rika-epidemiolog-jiri-beran-LIFuE>

<https://smis-lab.cz/2022/07/11/etymologicke-okenko/>

<https://www.theepochtimes.com/article/emails-confirm-why-cdc-changed-definitions-of-vaccine-vaccinated-4590628>

<https://threadreaderapp.com/thread/1607378386338340867.html>

<https://threadreaderapp.com/thread/1636729166631432195.html>

<https://vlada.gov.cz/cz/epidemie-koronaviru/dulezite-informace/evropsky-rozmer-boje-proti-koronaviru-180598/>

<https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/coronavirus-response/overview-commissions-responses>

<https://health.ec.europa.eu/latest-updates/commission-signs-joint-procurement-contract-covid-19-vaccines-ensure-preparedness-and-continued-2025-01-24en>

<https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/cesko-vyhodilo-17-milionu-vakcin-proti-covidu-19-za-75-miliardy-vyprselo-jim2502220500vdy>

<https://www.echoprime.cz/a/HZ4PB/najednou-nemuzete-k-vlastnim-penezum-je-to-sok>

<https://svobodni.cz/nezarazene/pozde-ale-prece-v-bundestagu-padla-pravda-o-ockovani>